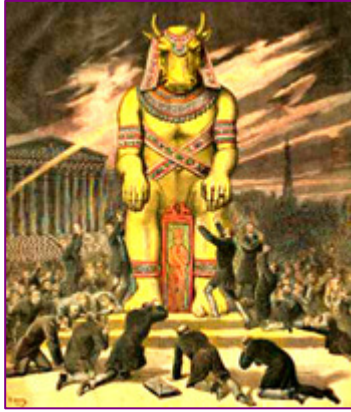




Prostration devant le dieu cananéen Baal.

Enseignement par le rêve

L'idolâtrie de Manassé

Manassé fut un roi idolâtre dans le royaume d'Israël. Le Talmud présente ici une étrange justification de cette idolâtrie: à l'époque de Manassé, la tentation idolâtre était si forte que même les maîtres du Talmud n'auraient pas pu résister.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קב עמוד ב

רב אשי אוקי אשלשה מלכים. אמר: למחר נפתח בחברין. אתא מנשה איתחזי ליה בחלמיה. אמר: חברך וחבירי דאבוך קרית לן? מהיכא בעית למישרא המוציא? - אמר ליה: לא ידענא. - אמר ליה: מהיכא דבעית למישרא המוציא לא גמירת, וחברך קרית לן? - אמר ליה: אגמריה לי, ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא. - אמר ליה: מהיכא דקרים בישולא. אמר ליה: מאחר דחכימתו כולי האי, מאי טעמא קא פלחיתו לעבודה זרה? אמר ליה: אי הות התם - הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי. למחר אמר להו לרבנן: נפתח ברבוותא.

Talmud de Babylone traité Sanhédrin page 102 b

Rav Achi parla [en mal] des trois rois [qui n'ont pas de part au monde à venir: Jéroboam, Achab et Manassé]. Manassé lui apparut en rêve: tu nous a nommés tes collègues et collègues de tes pères, mais dis-moi par quel bout on rompt le pain ? – Je ne sais pas – Tu ne sais pas par quel côté rompre le pain et tu nous appelles "collègues" ? – Enseigne-moi et je l'enseignerai en ton nom demain dans ma leçon. – On rompt par où la croute s'est formée! – Si vous étiez (tous les 3) si savants, pourquoi avez-vous adoré les idoles ? – Si tu avais vécu à notre époque tu aurais retroussé ta tunique pour courir derrière moi. Le lendemain il (Rav Achi) dit aux rabbins : commençons par citer les grands (hommes)"